

er givet, de to Maaneder, vil være tilstrækkelig til at gøre det andet Lovforslag færdigt. Der skal jo være Valg til Folketinget den 2. December, og der vil gaa nogen Tid ind i December, inden Folketinget bliver indkaldt og kan begynde at arbejde. Saa nærmer vi os Juledagene, skal have Juleferie, og før hen i Januar Maaned kan man altsaa ikke vente, at der kan tages for Alvor fat paa Sagen. Der skal formentlig være Udvalgs møder i det andet høje Ting, og jeg kan godt tænke mig, at der under Udvalgsbehandlingen kan komme saadanne Ting frem, som gør det nødvendigt at optage en længere Diskussion derom. Jeg skulde tage meget fejl, om Lovforslaget ikke bliver i Folketinget, indtil den Frist, som her er sat, er udløbet. Og selv om det skulde komme noget tidligere til Landstinget, tror jeg, med det Kendskab jeg har til Maaden at arbejde paa i dette høje Ting, hvor det jo ikke altid gaar med Iltogsfart, ikke, at man vil kunne gøre Sagen færdig her inden Fristens Udløb. Af disse Grunde havde jeg hellere set, at den bestaaende Lovs Gyldighed var blevet forlænget mere end de to Maaneder, f. Eks. et Aar, saaledes at der havde været ordentlig Tid til at behandle denne for Arbejderne og Arbejdsgiverne ret vigtige Sag. Imidlertid skal jeg ikke stille Ændringsforslag til Lovforslaget, men, som jeg begyndte med at sige, i Betragtning af, at det er vedtaget i det andet høje Ting, anbefale det til Vedtagelse.

Tvede: Som den højtærede Socialminister udtalte, har han jo allerede underhaanden undersøgt Forholdene i de forskellige Partier med Hensyn til det foreliggende Lovforslags Fremme, og der er af det Parti, jeg tilhører, givet Tilsagn om at medvirke til Lovforslagets hurtige Gennemførelse. Derfor skal jeg anbefale, at det faar en hurtig Behandling her i Tinget, og vi vil stemme for det ved tredje Behandling.

Naar det ærede 11te tingvalgte Medlem (Carl F. Madsen) udtalte, at Fristen for den bestaaende Lovs Udløb burde have været udskudt længere end til 1. Februar 1927, kan maaske de Argumenter, han førte i Marken derfor, være meget gode. Men hvis det nu skulde ske, at det andet Lovforslag ikke bliver færdigbehandlet, saa Loven kan træde i Kraft den 1. Februar 1927, kan man vel igen forlænge den bestaaende Lov, og jeg kan saaledes ikke se, at der sker nogen større Skade ved, at vi nu kun forlænger Lovens Gyldighed til 1. Februar 1927.

Gunnar Fog-Petersen: Det er ikke usandsynligt, at det ærede 11te tingvalgte Medlem vil faa Ret i sin Bekymring for, at det Tidspunkt, man har sat for denne Lovs Udløb, ikke er rykket tilstrækkelig langt frem. Det er Udtryk for god Tro til de kommende Dage, naar man har ment at kunne være færdig allerede inden 1. Februar 1927. Jeg vil haabe, det maa blive Tilfældet, men vi ved jo i de urolige Tider, vi lever i, ikke noget derom. Der har oven i Købet af et Medlem af Regeringen været antydnet, at det kunde blive nødvendigt at holde et Folketingsvalg til umiddelbart efter det, der nu forestaar. Hvis det skulde blive Tilfældet, vil det ganske sikkert ikke være muligt at faa Loven om Arbejdsstridigheder i en ny Form vedtaget inden 1. Februar 1927. Men, som sagt, jeg deler det Haab, som den i Lovforslaget fastsatte Dato er Udtryk for, og kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger mod Smugleri m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 35).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Bramsnæs): Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at udvide den efter dansk Lovgivning gældende Ret til at forfølge Smuglerfartøjer til Søs til at gælde en Zone paa indtil 12 Sømil fra Kysten. Lovforslaget knytter sig til en Konvention, der er afsluttet mellem Staterne omkring Østersøen, de skandinaviske Lande og de baltiske Stater. Konventionen indeholder ogsaa andre Bestemmelser, som naar til Hensigt at gøre det vanskeligere at foretage Smugleri. Men denne Bestemmelse om at forfølge Smuglere ud over den efter dansk Toldlovgivning hidtil tilladte Grænse kan ikke gennemføres, medmindre vi giver en dansk Lov, der bemyndiger Toldvæsenet dertil. Det er det, der er Tale om i Lovforslagets § 1.

I § 2 er der fastsat nærmere Regler for, hvorledes eventuelle Bøde- og Konfiskationsbeløb, som indkommer, kan fordeles